

Република Српска
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
Сенат Универзитета

Број: 02/04-3.54-86/12
Дана, 25.01.2012. године

На основу члана 77. и 94. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10 и 104/11), Сенат Универзитета на 58. сједници од 25.01.2012. године, д о н о с и

О Д Л У К У

1. **Др Дарко Радић** бира се у звање доцента за ужу научну област Грађанско право и грађанско процесно право, на наставном предмету Породично право, на период од пет година.
2. Ова Одлука ступа на снагу даном доношења.

Образложење

Универзитет у Бањој Луци на приједлог Наставно-научног вијећа Правног факултета расписао је дана 24.08.2011. године Конкурс за избор наставника за ужу научну област Грађанско право и грађанско процесно право, на наставном предмету Породично право.

На расписан Конкурс пријавио се један кандидата и то др Дарко Радић.

Наставно-научно вијеће Правног факултета на сједници одржаној 14.10.2011. године образовало је Комисију за писање извјештаја за избор наставника у одређено звање. Комисија је припремила писмени извјештај, предложила да се изврши избор као у диспозитиву ове Одлуке и исти доставила Наставно-научном вијећу Правног факултета на разматрање и одлучивање.

Наставно-научно вијеће Правног факултета у Бањој Луци на сједници одржаној 16.01.2012. године констатовало је да др Дарко Радић испуњава у цјелости услове и утврдило приједлог да се др Дарко Радић бира у звање доцента за ужу научну област Грађанско право и грађанско процесно право, на наставном предмету Породично право, на период од пет година и исти доставило Сенату Универзитета у Бањој Луци ради даљег поступка.

Сенат Универзитета је на 58. сједници одржаној 25.01.2012. године утврдио да је утврђени приједлог из претходног става у складу са одредбама Закона о високом образовању.

Сагласно члану 77. Закона о високом образовању, одлучено је као у диспозитиву ове Одлуке.

ПРАВНА ПОУКА: Против ове Одлуке може се поднијети захтјев за преиспитивање Сенату Универзитета у Бањој Луци у року од 15 дана од дана пријема исте.

БК, БК, БМ/БК

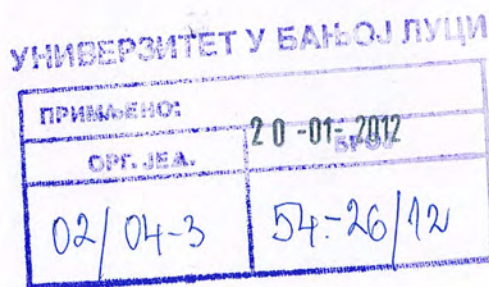
Достављено:

1. Правном факултету 2х,
2. а/а.

**ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ СЕНАТА
РЕКТОР**

Проф. др Станко Станић

Број: 4-I-7/12.

Дана: 16.01.2012. године

На основу члана 71. став 7. тачка б) Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске”, број: 73/10 и 104/11) и члана 52. Статута Универзитета у Бањој Луци, Научно-наставно вијеће на I сједници одржаној дана 16.01.2012. године, *усвојило је*

ОДЛУКУ о извјештају комисије за избор наставника

I

Усваја се извјештај Комисије за избор др Дарка Радића, вишег асистента у звање доцента за ужу научну област Грађанско право и грађанско процесно право (на наставном предмету Породично право.)

II

Предлаже се Струковном вијећу да усвојени приједлог прослиједи Сенату Универзитета на усвајање.

III

Одлука ступа даном доношења.

Достављено:

1. Струковном вијећу Универзитета
2. Сенату Универзитета
2. Материјал ННВ
3. А/А

ПРЕДСЈЕДНИК
НАУЧНО-НАСТАВНОГ ВИЈЕЋА

Проф. др Витомир Поповић

PRIMLJENO: 25. 11. 2011.			
ORG. JED.	BR. OJ	PRILOZI	VRIJEDNOST
	1434		

**КОМИСИЈА ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА
СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БАЊОЈ ЛУЦИ**

- ПОСРЕДСТВОМ НАУЧНО-НАСТАВНОГ ВЕЋА ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА -

Одлуком Научно-наставног већа Правног факултета Универзитета у Бањој Луци бр. 1170-ХШ-2/11 од 14.10.2011. године, именована је Комисија за писање извештаја за избор наставника за ужу научну област Грађанско право и грађанско процесно право (за наставни предмет Породично право) у саставу:

1. Проф. др Олга Цвејић Јанчић, редовни професор, ужа научна област Грађанско право и грађанско процесно право, Правни факултет Универзитета у Новом Саду (председник),
2. Проф. др Бранко Мораит, редовни професор, ужа научна област Грађанско право и грађанско процесно право, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци (члан),
3. Проф. др Илија Бабић, редовни професор, ужа научна област Грађанско право и грађанско процесно право, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци (члан).

Након разматрања конкурсног материјала, Комисија подноси следећи

**ИЗВЕШТАЈ
КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ**

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Конкурс објављен: дана 24.08.2011. године у дневним новинама „Глас Српске“ и на званичној интернет страници Универзитета у Бањој Луци
Ужа научна/уметничка област: Грађанско право и грађанско процесно право
Назив факултета: Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Број кандидата који се бирају: 1
Број пријављених кандидата: 1

3. Научна/умјетничка делатност кандидата

1. Радови пре последњег избора/реизбора

Редни бр. 1, оригинални научни рад у часопису националног значаја, бр. бодова: 5

Радић, Дарко, Практично образовање на студију за социјални рад – правни институти и њихова презентација, *Зборник радова са научног скупа „Бањалучки новембарски сусрети - Наука и образовање“*, Бања Лука, 2005, стр. 395 – 403.

Редни бр. 2, прегледни чланак у часопису националног значаја, бр. бодова: 8

Радић, Дарко, Неки правни ефекти истополне заједнице и модели регулисања у упоредном праву, *Правна ријеч* бр. 8/2006, Удружење правника Републике Српске, Бања Лука, 2006, стр. 353 – 367.

2. Радови после последњег избора/реизбора

Редни бр. 1, оригинални научни рад у часопису националног значаја, бр. бодова: 5

Радић, Дарко, Насљедноправна дејства развода брака, *Српска правна мисао* бр. 41/07, Бања Лука, 2007, стр. 349 - 364.

Аутор у овом раду разматра наследноправна дејства престанка пуноважног брака за живота супружника, односно наследноправне последице поништења брака. Престанком брака, међу бившим супружницима гаси се највећи број права и дужности имовинске природе који су конституисани управо његовим закључењем. То вреди и за законско наследно право, јер развод брака означава престанак постојања чињенице – правнорелевантне везе коју је законодавац промовисао у основ законског наследног права. Међутим, преживели супружник може под одређеним условима изгубити позицију законског наследника упркос чињеници да брак између њега и оставиоца није престао до тренутка делације, ако је био покренут, па након смрти оставиоца који је имао позицију тужиоца, буде настављен бракоразводни поступак од стране његових

наследника, односно када је међу супружницима били прекинута заједница живота кривицом преживелог супружника или на основу њиховог споразума. У том смислу аутор идентификује одређене проблеме у важећој регулативи (и предлаже решења за исте) указујући на недоследност у приступу законодавца у односу на позицију оставиоца као туженог у бракоразводном поступку који није окончан до момента његове смрти, тј. у погледу правне позиције његових наследника који су лишени могућности наставка бракоразводног поступка ради утврђивања основаности тужбе и евентуалног губитка законског наследног права за преживелог супружника. С друге стране, анализиране су и наследноправне последице поништења брака након оставиоачеве смрти. Аутор показује да преживели супружник може под одређеним условима изгубити позицију законског наследника у случају поништења брака који је престао природним путем. Разматрања о процесноправним аспектима постављеног проблема усмерена су на решавање питања која се односе на поступање суда у односу на разлоге губитка законског наследног права, где аутор брани становиште да суд не може *ex officio* утврђивати разлоге за губитак законског наследног права преживелог супружника посебно из разлога да је таква активност условљена захтевом наследника и да се може одвијати и након правоснажног окончања оставинског поступка.

Редни бр. 2, прегледни чланак у часопису националног значаја, бр. бодова: 8

Радић, Дарко, Уговорни брачни имовински режим у земљама Европске уније, *Правна ријеч* бр. 11/2007, Бања Лука, 2007, стр. 361 – 371.

Овај рад усмерен је на расветљавање проблема уређења имовинских дејстава брака путем брачног уговора и представља допринос промишљањима о могућностима и евентуалним решењима у правцу допуне релевантног домаћег законодавства. Модерна регулатива брачних и породичних односа уопште подразумева значајније инволвирање учесника у њиховој регулацији, нарочито када је реч о могућностима и слободи уређења имовинских односа између супружника. У већини европских законодавстава вереници, односно супружници имају могућност да закључењем предбрачног, односно брачног

уговора искључе или модификују законски брачни имовински режим и на тај начин у ствари споразумно утврде правила за међусобне имовинске односе - успоставе уговорни брачни имовински режим. И поред одређених заједничких обележја, у породичним законодавствима европских земаља прихваћена су различита решења у погледу предмета брачног уговора, односно у погледу дефинисања граница слободе уговарања за супружнике. У раду су разматрани релевантни прописи у француском, немачком, шведском и италијанском законодавству. Евидентни су различити приступи у уређењу посматраног института – крећу се од могућности уговорног уређења само одређених законом утврђених питања, преко модела избора једног од понуђених „типизираних“ брачноимовинских режима, па све до опције саморегулације свих имовинских дејстава брака осим појединих за која се увек примењују законска решења. Поред тога, аутор анализира и специјална ограничења слободе уговарања вереника, односно супружника и разлоге њиховог предвиђања који се превасходно односе на ефикасну заштиту интереса брачне односно породичне заједнице, јер је реч о питању које је уско везано за садржај, циљ и домаћај уговорног брачног имовинског режима.

Редни бр. 3, прегледни чланак у часопису националног значаја, бр. бодова: 8

Радић, Дарко, Системи деобе заједничке имовине у савременом праву, *Правна ријеч* бр. 16/2008, Бања Лука, 2008, стр. 355 – 364.

У овом раду разматра се један од основних елемената законског брачног имовинског режима – скуп правних правила којима се уређује деоба имовине коју супружници стекну радом током брачне заједнице. Различити концепти брачне (заједничке) имовине и критеријума темељем којих се врши правна квалификација имовине стечене током брака као брачне, у значајној су мери детерминисали развијање неколико основних система њене деобе. Применом компаративног метода и анализом позитивног права аутор разматра различите системе деобе заједничке имовине супружника с циљем да се укаже на њихове предности, али и на недостатке у њиховој примени. Поред система деобе заједничке имовине према раду и доприносу супружника који је примењиван у

раније важећим прописима и који упркос одређеним вредностима које се не могу пренебрегнути ипак подразумева значајне проблеме у његовој примени, аутор посебну пажњу поклања систему једнаких удела, односно мешовитој варијанти овог система будући да се приликом реформе породичног законодавства у Републици Српској законодавац определио управо за ово решење. Применом мешовитог система једнаких удела афирмишу се равноправност супружника и једнакост у вредновању свих облика њиховог рада и доприноса у стицању заједничке имовине, односно обезбеђују се једноставност, ефикасност и економичност у поступку судске деобе. Коначно, анализиран је и систем правичности, посебно у смислу примене неких његових елемената у англо-саксонском праву. Аутор закључује да упркос бројним разликама између појединих система деобе брачне (заједничке) имовине постоје и одређене опште карактеристике чије присуство заправо имплицира афирмацију извесних правно-политичких вредности које се односе на равноправност супружника, њихову правну и материјално-финансијску сигурност сразмерно вредности заједничке имовине, флексибилност у примени законских рјешења.

Редни бр. 4, прегледни чланак у часопису националног значаја, бр. бодова: 8

Радић, Дарко, Породични дом, *Правна ријеч* бр. 20/2009, Бања Лука, 2009, стр. 297 – 308.

Аутор у овом раду разматра институт породичног дома - правну установу коју домаће право не познаје. Ставови у правној теорији и законодавне интервенције у области правне и друштвене заштите породице резултирали су изградњом посебног правног института и његовим увођењем у правне системе бројних европских земаља. Ради се о посебно важном питању како са становишта породице као целине, тако и са становишта заштите интереса њених појединих чланова, нарочито у случају одвојеног живота супружника, односно у случају престанка брака. У том смислу, неопходна је ефикасна заштита првенствено најбољег интереса детета, а потом и квалитетно уређење односа између (бивших) супружника поводом, по правилу, највреднијег дела брачне имовине. На основу компаративне анализе (француско, немачко, шведско и

право Велике Британије) аутор долази до закључка да се примењују различити модели уређења овога проблема, али да ипак постоје бројни елементи посматране регулативе који су заједнички готово свим европским законодавствима која познају институт породичног дома. Следствено томе, сматрајући да се ради о правној установи која заслужује своје место у домаћем правном систему, аутор настоји да идентификује основне принципе правног уређења породичног дома истичући потребу да се приликом евентуалних разматрања будуће регулативе овог питања имају у виду различитости ситуација у којима се могу наћи супружници и њихова деца, као и циљеви који се желе остварити применом специјалних правних правила о управљању и располагању породичним домом. С друге стране, аутор упозорава да ефикасна заштита интереса породице не сме довести до бројних и учесталих одступања од општих правила имовинског права, те да је нужно водити рачуна о нормирању одговарајућих критеријума за одлучивање који ће, између осталог, бити и у функцији ефикасности у поступању органа примене права.

Редни бр. 5, оригинални научни рад у часопису националног значаја, бр. бодова: 5

Радић, Дарко, Предмет брачног уговора, *Годишњак Правног факултета Универзитета у Бањој Луци* бр. 31/32, Бања Лука, 2010, стр. 329 – 347.

У овом раду аутор се бави предметом брачног уговора, односно једним аспектом правног института који је у правни систем Републике Српске уведен последњом реформом породичног законодавства. Брачни уговор представља реализацију принципа слободe уговарања у области породичних имовинских односа. Супружницима је правно дозвољено да уреде међусобне имовинске односе у браку и за случај престанка брака. На овај начин контрахенти искључују законски брачни имовински рејим и споразумно стварају сопствену регулативу, односно креирају правна правила која одговарју њиховим интересима и очекивањима од заједничког живота, што има велики практични значај и дaleкосежне последице не само за ова лица већ и за остале чланове породице. У том смислу, аутор разматра предмет брачног уговора и могуће приступе у његовом законском уређењу. Према мишљењу аутора постоје значајни проблеми који извиру из

примене позитивних прописа који супружницима остављају велику слободу у саморегулацији имовинских дејстава брака и не уважавају до краја специфичности уговарача који су истовремено и животно везана лица, односно субјекти међу којима се закључењем брака и успостављањем заједнице живота рађају бројна права и обавезе, и не само имовинске природе. Поред тога, неопходно је водити рачуна и о заштити интереса осталих чланова породице, преваходно заједничке малолетне деце, који су уско везани за њихове родитеље-уговараче и стање њихових међусобних односа. Аутор у овом раду настоји да укаже на могуће приступе и решења о којима би требало размислити приликом реформисања брачноимовинске регулативе.

Редни бр. 6, оригинални научни рад у часопису националног значаја, бр. бодова: 5

Радић, Дарко, *Форме алтерације брачног уговора*, *Правна ријеч* бр. 24/2010, Бања Лука, 2010, стр. 329 – 344.

Аутор у овом раду разматра однос између брачног уговора, односно правила уговорног права, с једне стране, и брака, односно правила породичног права, с друге стране. Супружници закључујући брачни уговор уређују међусобне имовинске односе, али овако утврђена правила, односно правила уговорног права могу бити у колизији са браком као правном установом која је због посебног значаја за друштво уређена, по правилу, императивним прописима. Упркос аутономији и сопственом правном животу који ужива један уговорни однос, суштина, циљ и значај брака намећу потребу усклађености ових института. Аутор сматра да је у овом односу управо брачни уговор инфериорнији правни институт који мора бити прилагођен браку и принудним породичноправним прописима, што се у правној теорији означава као алтерација (модификација, денатурализација) уговора. С тим у вези, аутор износи бројне аргументе правно-логичке, правно-политичке, моралне и психолошке природе којима подупиरे представљено мишљење. Поред тога, разматрају се поједини проблеми који произлазе из колизије брачног уговора и брака (субјекти, конвалитација и дејствовање брачног уговора), односно колизије правила уговорног и породичног права, као и начини

њиховог решавања, те правне последице разматраних облика алтерације. Аутор износи закључак да је брачни уговор специфичан уговор из много разлога, а првенствено због његовог субјективног елемента и функције коју има, те да управо ове његове карактеристике оправдавају потребу алтерације овог уговора и његово одржавање у правном животу у функцији брака поводом којег је и закључен.

Редни бр. 7, оригинални научни рад у часопису националног значаја, бр. бодова: 5

Радић, Дарко, Брачни уговор – *Pro et contra*, *Годишњак Правног факултета Универзитета у Бањој Луци* бр. 33, Бања Лука, 2011, стр. 223 – 241.

У овом раду расправља се о прихватљивости брачног уговора као модела уређења имовинских односа у браку. За разлику од осталих уговора где уговарачи, по правилу, нису везани неким другим правним односима, код брачног уговора ситуација је битно другачија. Уговорне стране су везане не само имовинским и правним односима другачије правне природе, већ и метаправним садржајима и различитим елементима широке и садржајне релације, будући да конституишу животну заједницу. Због тога се износе бројни аргументи којима се оспорава прихватљивост брачног уговора јер се на тај начин димензионира значај имовинских дејстава брака, подстиче развод брака, погодује потпуној либерализацији односа у браку, угрожава равноправност супружника, итд. С друге стране, уговарање брачног имовинског режима израз је примене начела аутономије воље, јер на овај начин супружници споразумно утврђују за њих прихватљива решења у међусобним односима, што доприноси већој правној сигурности, јасноћи и једноставности уређених односа, односно представља додатну правну везу међу уговарачима која за њих може имати мотивационо дејство у погледу стицања имовине током брака, обезбиједити им континуитет сопствене имовине и створити претпоставке материјално-финансијске стабилности и стабилности односа у браку уопште. Аутор закључује да је брачни уговор прихватљив инструмент правног уређења имовинских односа у браку под условом да се обезбеде ефикасни механизми правне заштите темељних породичних вредности и важних интереса чланове брачне односно породичне заједнице, што се постиже увођењем посебних

ограничења слободe уговарања супружника.

Укупан број бодова: 44

4. Образовна делатност кандидата

1. Образовна делатност пре последњег избора/реизбора

Кандидат је током овог периода изводио вежбе на наставним предметима Породично право и Облигационо право на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, односно на наставном предмету Породично право са социологијом породице на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци. Кандидат је испољио смисао за наставни рад и показао педагошке квалитете радећи са студентима на вежбама, консултацијама и обради тема семинарских радова.

Квалитет педагошког рада на Универзитету: Није вреднован

2. Образовна делатност после посљедњег избора/реизбора

Кандидат је током овог периода изводио вежбе на наставним предметима Породично право и Облигационо право на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, односно на наставном предмету Породично право на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци. Педагошки квалитети рада кандидата потврђени су и у овом периоду, што је кандидат показао изводећи вежбе, одржавајући консултације и радећи са студентима у смислу њиховог усмеравања и припремања за обраду тема и одбрану семинарских радова.

Укупан број бодова по основу образовне дјелатности: -

5. Стручна делатност кандидата

1. Стручна делатност пре последњег избора/реизбора

Редни бр. 1, стручни рад у часопису националног значаја (с рецензијом), бр. бодова: 2
Радић, Дарко, Практично образовање правника, *Годишњак Правног факултета у Бањој Луци* бр. 26/2002, Бања Лука, 2002, стр. 349 - 357.

Редни бр. 2, стручни рад у часопису националног значаја (с рецензијом), бр. бодова: 2
Радић, Дарко, Законски и уговорни брачни имовински режим, *Правни савјетник* бр. 10/2003, Сарајево, 2003, стр. 49 - 56.

2. Стручна делатност после последњег избора/реизбора

Редни бр. 1, Реализовани пројекат, бр. бодова: 4

Координатор пројекта, Пројекат „Правна клиника из Грађанског процесног права“, пројекат практичног (клиничког) образовања студената права реализован на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци уз сарадњу Иницијативе за владавину права и подршку Фонда отворено друштво БиХ (у периоду од 2008. до 2011. године).

Укупан број бодова: 4

Укупан број бодова после последњег избора

Научна делатност кандидата: 44

Образовна делатност кандидата: -

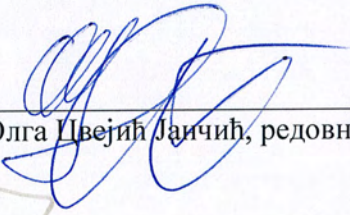
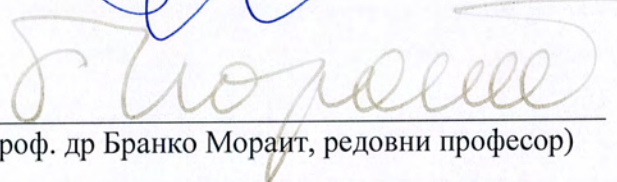
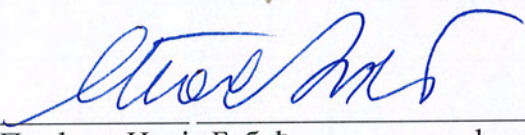
Стручна делатност кандидата: 4

Укупно бодова: 48

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Комисија са посебним задовољством предлаже Научно-наставном већу Правног факултета Универзитета у Бањој Луци да Сенату Универзитета у Бањој Луци упути предлог за избор др Дарка Радића у звање доцента.

Чланови Комисије:

1.
(Проф. др Олга Дзевић Јанчић, редовни професор)
2.
(Проф. др Бранко Мораит, редовни професор)
3.
(Проф. др Илија Бабић, редовни професор)

Бања Лука: 11. новембра 2011. г.